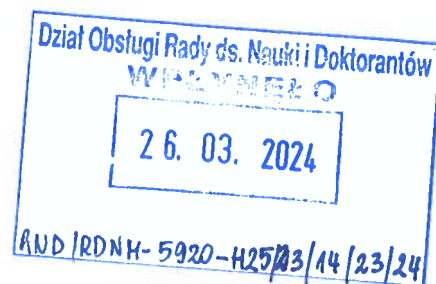

Białystok, 21.03.2024r.

Prof. dr hab. n. med. Anna Tomaszuk-Kazberuk
Klinika Kardiologii, Lipidologii i Chorób Wewnętrznych
z Oddziałem Intensywnego Nadzoru Kardiologicznego
Uniwersytet Medyczny w Białymstoku
Tel. 600044992
Mail: a.tomaszuk@poczta.fm

Ocena osiągnięcia naukowego
pt. „**Wpływ COVID-19 o łagodnym przebiegu na wydolność fizyczną
oraz styl życia wyczynowych sportowców.**”
oraz aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej
dr n. med. Daniela Śliża,
Asystenta w III Klinice Chorób Wewnętrznych i Kardiologii II Wydziału
Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie

Wykształcenie, przebieg pracy zawodowej, osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne

Doktor Daniel Śliż ukończył studia medyczne w 2007 roku. W latach 2008 - 2011 był asystentem w III Klinice Chorób Wewnętrznych i Kardiologii II Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie.

W 2011 roku otrzymał tytuł doktora nauk medycznych za pracę p.t., „Standardy stosowania statyn w Polsce w świetle wyników badania 3ST-POL”, promotor dr hab. Artur Mamcarz - doktorat obroniony z wyróżnieniem.

W 2013 roku uzyskał specjalizację II stopnia z chorób wewnętrznych, a w 2019 roku tytuł specjalisty w zakresie zdrowia publicznego, a w 2019 roku otrzymał Certificate American College of Lifestyle Medicine, International Board of Lifestyle Medicine, USA. To naprawdę godna pochwały i wyróżnienia aktywność zawodowa, która wymaga od lekarza ciągłego kształcenia się. Od 2018 – jest adiunktem w Szkole Zdrowia Publicznego Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, a od 2011 – adiunktem w III Klinice Chorób Wewnętrznych i Kardiologii WUM.

W latach 2015 - 2019 był Senatorem WUM, członkiem Komisji do spraw Współpracy ze Szpitalnictwem i Regionem. W latach 2015 - 2019 był członkiem Zarządu Sekcji Kardiologii Sportowej PTK, członkiem Rady Naukowej Instytutu Żywności i Żywienia, a od 2020 r. jest sekretarzem zarządu Komitetu Zdrowia Publicznego PAN. Od 2019 r. jest Prezesem Polskiego Towarzystwa Medycyny Stylu Życia, jego pomysłodawcą i współzałożycielem.

Wybrane główne obszary naukowych zainteresowań

Działalność naukowa przed doktoratem oraz w trakcie doktoratu

Od 2018 roku, równoległe do zatrudnienia w WUM, Dr Śliż jest zatrudniony na stanowisku Adiunkta w Szkole Zdrowia Publicznego CMKP. W ramach współpracy ze Szkołą Zdrowia Publicznego Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego prowadził badania, które zakończyły się publikacjami w poniższych pismach: Int J Occup Med Environ Health. 2020, J. Physicians and dentists -- staffing and training system in Poland Post N Med 2016; Post N Med 2016; Journal of Oncology 2020.

W ramach współpracy z holenderskim Uniwersytetem Medycznym w Utrechcie pracował nad rozwojem modeli predykcyjnych VO₂max. Modele te wykorzystywane były w ocenie VO₂max u sportowców przed i po COVID-19. Wyniki współpracy przedstawiono w poniższej publikacji: PLoS One. 2023.

W ramach wielośrodkowej współpracy międzynarodowej, w grupie ekspertów, opracował rozwiązania problemu Social Prescribing (proponowane tłumaczenie: Aktywizacja społeczna na receptę) dla opieki ambulatoryjnej. W wyniku współpracy przedstawiciele Uniwersytetu Południowej Walii, Katalońskiego Instytutu Zdrowia w Hiszpanii, Uniwersytetu w Lund w Szwecji oraz Wrocławskiego Uniwersytetu Medycznego i Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego powstała publikacja poglądowa w Int J Environ Res Public Health. 2021. Tego rodzaju kooperacja międzynarodowa jest cenna i dowodzi umiejętności współpracy z innymi zespołami naukowymi.

W ramach promocji nauki Dr Śliż udzielał licznych wypowiedzi dla mediów między innymi w TVP, TVN, Polsat, Radio357, Radio Trójka. Występował również na licznych wydarzeniach publicznych promujących zdrowie między innymi na zaproszenie Centrum Nauki Kopernik, CMKP oraz NGO działających w promocji zdrowia.

Jest inicjatorem i opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Medycyny Stylu Życia działającego przy III Klinice Chorób Wewnętrznych i Kardiologii WUM. W ramach działalności SKN MSŻ był opiekunem wielu projektów naukowych. Najważniejsze publikacje były opublikowane w *Int J Environ Res Public Health*, 2021, 2022 oraz *Vaccines* (Basel), 2022.

Ponadto jest inicjatorem oraz współzałożycielem Prezesem Polskiego Towarzystwa Medycyny Stylu Życia. Towarzystwa o zasięgu ogólnokrajowym, które liczy około 600 członków. Wspólnie z Prof. dr hab. n. med. Arturem Mamcarzem redagował liczne publikacje popularnonaukowe, np. „Medycyna Stylu Życia” (podręcznik o tematyce medycyny stylu życia na świecie), a także „Jak zdrowo jeść ruszać się kochać i spać” (kompedium dla pacjenta), oraz „Ultradrowie” i tryptyk „Jak żyć panie doktorze?”.

Od początku pracy zawodowej jako lekarz bierze aktywny udział w szeregu konferencji naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym w roli wykładowcy (Konferencje Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, *Cardiolipid*, *Podhalańskie Dialogi Medyczne*, *Folia Cardiologica*, *Choroby Serca i Naczyń*, *Postępy w Terapii Przeciwpłytkowej i Przeciwwkrzepliwej*, konferencje z cyklu *Kardiologia po Dyplomie*).

Od 2011 jest członkiem Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego oraz *European Society of Cardiology – Sekcja Medycyny Sportowej i Farmakoterapii Sercowo-Naczyniowej*. Jako pierwszy w Polsce zdobył certyfikację w zakresie Medycyny Stylu Życia *American College of Lifestyle Medicine* (egzamin i kurs przygotowawczy przeprowadzony w USA).

Był również aktywnie zaangażowany w powstawanie 3 prac doktorskich w roli promotora pomocniczego. W 2023 roku zajął 43 miejsce w rankingu liderów naukowych WUM „Lista 100” w latach 2019-2023.

Najważniejsze nagrody i wyróżnienia, które Habilitant otrzymała to: 2019 - Nagroda specjalna zespołowa Rektora WUM – za współautorstwo publikacji „Medycyna Stylu Życia”, 2019 - Nagroda dydaktyczna zespołowa trzeciego stopnia Rektora WUM za działalność w zakresie promocji i rozwoju medycyny stylu życia w Polsce, 2017 - Nagroda zespołowa trzeciego stopnia Dyrektora CMKP za osiągnięcia dydaktyczne, 2013 - Nagroda zespołowa dydaktyczna drugiego stopnia Rektora WUM - za redakcje monografii „Leczenie zaburzeń lipidowych w codziennej praktyce”.

Ocena dorobku naukowego i osiągnięć naukowych

Dr Śliż jest współautorem 60 prac opublikowanych w czasopismach naukowych, ale też m.in. 50 rozdziałów w monografiach naukowych, co świadczy o ogromnym nakładzie pracy i naprawdę nadzwyczajnym zaangażowaniu Autora. Dodam tylko, że przygotowanie tak wielu wystąpień na kongresach wymagało dużego wysiłku.

Impact Factor przed uzyskaniem stopnia dr n. med. wynosi - 0.0, po uzyskaniu stopnia dr n. med. – 99,81. Publikacje z udziałem autora w badaniach wielośrodkowych przed uzyskaniem stopnia dr n. med. to 0,0, publikacje z udziałem autora w badaniach wielośrodkowych po uzyskaniu stopnia dr n. med. to 5,486. Punktacja MEiN przed uzyskaniem stopnia dr n. med.- 0.0, po uzyskaniu stopnia dr n. med. – 3032.

Liczba cytowań, uwzględniając autocytowania wg Scopus – 417; bez autocytowań wg Web of Science – 390, Scopus – 371. Indeks Hirscha wg Web of Science – 7, wg Scopus – 7.

W związku z powyższą punktacją nie ma wątpliwości, że po doktoracie Habilitant znacznie powiększył swój dorobek naukowy, a nawet go wielokrotnie pomnożył.

Cykl publikacji

Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

Cykl publikacji prezentowany pod zbiorczym tytułem „**Wpływ COVID-19 o łagodnym przebiegu na wydolność fizyczną oraz styl życia wyczynowych sportowców**” zawiera 3 prace opublikowane w czasopismach indeksowanych na listach krajowych i międzynarodowych (IF 16,425) oraz punktowanych przez **Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego o sumarycznej punktacji 380**.

Trzeba podkreślić, że optymalne podejście do wznowienia wysiłku fizycznego u ozdrowieńców, którzy przebyli łagodny COVID-19 nie zostało dotychczas wyczerpująco opisane. Brakowało danych na temat powikłań sercowo-naczyniowych u pacjentów z łagodnym lub bezobjawowym COVID-19. Celem badania była ocena wpływu pandemii COVID-19 na wydolność fizyczną w oparciu o CPET - sen i zdrowie psychiczne sportowców. Celem była również ocena wpływu nawyków żywieniowych na parametry CPET.

Do badania zakwalifikowane były osoby spełniające poniższe kryteria: przebycie w ostatnim czasie infekcji SARS-CoV2 (udokumentowanej badaniem na obecność mRNA wirusa

metodą PCR lub dodatnim testem antygenowym), brak wskazań do hospitalizacji w trakcie infekcji COVID-19, posiadanie wyniku badania spiroergometryczne (CPET) wykonanego w klinice Sportslab w ciągu 3 lat przed kwalifikacją do badania, przebycie infekcji SARS-COV2 bezobjawowo lub w stopniu lekkim przy obecnym braku istotnych dolegliwości związanych z jej przebiegiem.

Ostatecznie zrekrutowano 49 osób uprawiających sport wyczynowo. U wszystkich uczestników badania został wykonany badanie spiroergometryczne (CPET) na bieżni mechanicznej lub ergometrze rowerowym oraz analiza składu ciała metodą bioimpedancji (BA; body analysis).

1. Śliż D, Wiecha S, Ulaszewska K, Gąsior JS, Lewandowski M, Kasiak PS, Mamcarz A. COVID-19 and athletes: Endurance sport and activity resilience study-CAESAR study. Front Physiol. 2022 Dec 16;13:1078763. doi: 10.3389/fphys.2022.1078763. IF 4,755 MEiN 140 pkt

Celem w tej części badania była ocena wpływu łagodnego przebiegu COVID-19 na wydolność fizyczną mierzoną testem wysiłkowym (CPET) wśród sportowców wytrzymałościowych (EA) o różnym poziomie sprawności.

W badanej grupie sportowców, po przebytej pandemii COVID-19, odnotowano znaczące zmiany w CPET pomiędzy badaniami przed i po infekcji SARS CoV-2. Zarówno VO₂ na progu beztlenowym, jak i VO₂RCP różniły się. Wartości względne, jak i bezwzględne powyższych parametrów były niższe podczas badania po przebytym COVID-19. Częstość serca na progu beztlenowym i częstość serca na punkcie kompensacji oddechowej również uległy pogorszeniu, a wartości były wyższe w przypadku pomiaru po zakażeniu.

2. Śliż D, Wiecha S, Gąsior JS, Kasiak PS, Ulaszewska K, Postuła M, Malek ŁA, Mamcarz A. The Influence of Nutrition and Physical Activity on Exercise Performance after Mild COVID-19 Infection in Endurance Athletes-CESAR Study. Nutrients. 2022 Dec 18;14(24):5381. doi: 10.3390/nu14245381. IF 6,706 MEiN 140 pkt

W tej części badania oceniono nawyki żywieniowe badanej populacji oraz ich wpływ na parametry CPET. Test H Kruskala-Wallisa wykazał istotne różnice między częstością spożywania poszczególnych produktów spożywczych, zwyczajami żywieniowymi a wynikami CPET. Spożywanie produktów zawierających przetworzone mięso miało istotny wpływ na Lacmax (maksymalne stężenie mleczanów we krwi). Najwyższy Lacmax stwierdzono u

uczestników, którzy deklarowali spożycie mięsa przez "Większość dni w tygodniu". Zastąpienie mięsa produktami roślinnymi bogatymi w białko, takimi jak orzechy i rośliny strączkowe, obniżało zarówno Lacmax, jak i na maksymalne HR. Sportowcy, którzy zadeklarowali spożywanie nienasyconych kwasów tłuszczowych przez "Większość dni w tygodniu" mieli najwyższy Lacmax i HRmax.

Wyniki tego badania mogą zostać wykorzystane do ustalenia planów treningowych i żywieniowych dla zawodowych sportowców, których celem jest poprawa parametrów wysiłkowych.

3. Impact of COVID-19 Infection on Cardiorespiratory Fitness, Sleep, and Psychology of Endurance Athletes-CAESAR Study Śliż D, Wiecha S, Gąsior JS, Kasiak PS, Ułaszewska K, Lewandowski M, Barylski M, Mamczarz A. Impact of COVID-19 Infection on Cardiorespiratory Fitness, Sleep, and Psychology of Endurance Athletes-CAESAR Study. J Clin Med. 2023 Apr 20;12(8):3002. doi: 10.3390/jcm12083002. IF 4,964 MEiN 100 pkt

W ostatniej publikacji oceniano wpływ snu oraz zdrowia psychicznego na parametry CPET. Zdrowie psychiczne i sen badanej grupy sportowców wykazało silny związek z wynikami w teście CPET. Liczba wybudzeń w nocy miały wpływ na HR RCP. Wystarczająca całkowita długość snu była związana z najwyższą wartością VERCP w porównaniu do nieznacznie i wyraźnie niewystarczającej całkowitej długości snu. Podobne zależności obserwowano dla fR RCP. Jakość snu korelowała z maksymalną mocą lub prędkością, zarówno względną, jak i bezwzględną VO₂ RCP, a także z maksymalną VE RCP, maksymalnym HR.

Osiągnięcie naukowe dr Daniela Śliży oceniam bardzo wysoko. Poczynione przez Habilitanta obserwacje bezsprzecznie wzbogacają omawianą dziedzinę, tzn. współczesną wiedzę na temat medycyny sportowej oraz wpływu infekcji COVID-19 na kondycję sportowców. Dodatkowo wyniki, przedstawione w cyklu publikacji mogą posłużyć zarówno jako wskazówki do projektowania planów treningowych oraz regeneracyjnych dla osób uprawiających sport wyczynowo. Badania są nowatorskie i ważne zarówno z poznawczego, jak i klinicznego punktu widzenia. Wciąż przecież zarówno w szpitalach jak i w ambulatorium odnotowujemy nowe zakażenia wirusem SARS-CoV2, a w przypadku sportowców może to oznaczać przekreślenie dalszej kariery. Przeprowadzone analizy są moim zdaniem bardzo szczegółowe i wnikliwe. Metodykę badań uważam za adekwatną. Osiągnięcie naukowe zostało oparte o wartościowe, starannie zaplanowane, bardzo interesujące projekty. Artykuły są napisane z zachowaniem rygorystycznych reguł dotyczących tworzenia tekstów naukowych.

Podsumowanie

W mojej ocenie dr n. med. Daniel Śliż jest jednocześnie naukowcem oraz doświadczonym klinicystą, posiadającym bogaty, spójny, oryginalny i wartościowy dorobek naukowy. Habilitant prowadzi efektywną współpracę naukową z klinicystami z innych ośrodków zarówno polskich i zagranicznych. Przytoczę tylko Jego najważniejsze osiągnięcia: autor publikacji w ważnych pismach medycznych, bezsprzecznie dojrzały naukowiec, laureat nagród Rektora WUM, świetny wykładowca, współautor kilkudziesięciu podręczników. Doceniam też bardzo fakt, że Habilitant ma rozległą wiedzę z zakresu kardiologii, chorób wewnętrznych, ale także medycyny stylu życia. To Jego niepodważalny atut.

Ten wspaniały lekarz ma zdolność działania na rzecz społeczności lekarskiej, poczynając od pracy naukowej, w tym także na rzecz studentów, poprzez działalność na rzecz CMKP, do trudnej pracy klinicznej. Chcę podkreślić, że mentorem Habilitanta przez długie lata był i jest nadal Pan Prof. Artur Mamcarz, wielka osobowość polskiej kardiologii, ekspert medycyny stylu życia, humanista i doskonały wykładowca.

Dlatego z wielką przyjemnością stwierdzam, że zarówno dorobek naukowy, jak i przedstawione do recenzji osiągnięcia naukowe Doktora Daniela Śliża spełniają ustawowe wymogi stawiane kandydatom na stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne. Dodatkowo Habilitant posiada także wyróżniające osiągnięcia organizacyjne, kliniczne i dydaktyczne. Dlatego też z przekonaniem wnioskuję o nadanie dr n. med. Danielowi Śliżowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Anna Tarczewska
-Kosobudzka

